

— Подхлъзнешъ ли се еднажъ — не можъ стана! — като че чуваше напътствени думи на баща си.

И едва сега му стана ясенъ смисъла на тия му бащини думи.

Първиятъ пътъ той се колебаеше дали да бие. Втори пътъ му беше безразлично, а на трети пътъ боятъ почна да му докарва радостъ.

По подире той изпитваше удоволствие когато бие.

Наистина всъкога, предъ такава сцена, началството позволяваши пиене, но то бъше отъ начало. Посетне и безъ ракия, ржката биеше смело и жестоко.

Имаше дни, когато между отдѣлни полицаи се явяваше съревнование, кой по-майсторски знае да бие.